

RP 213/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om upphävande av lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen upphävs. Bestämmelserna om delegationen för rehabiliteringsärenden blir dock i kraft till den 1 oktober 2015 då mandattiden för den nuvarande delegationen för rehabiliteringsärenden går ut.

Vid servicecentren för arbetskraft är samarbetet mellan arbetskraftsförvaltningen, Folkpensionsanstalten och socialarbetet intensivare än tidigare, även klientsamarbetet,

och till denna del kan de lagstadgade samarbetsstrukturerna enligt lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen slopas. Avsikten är att de nuvarande samarbetsgruppernas klienter blir klienter inom servicecentren för arbetskraft, där deras ärenden behandlas inom ramen för sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2015.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING	4
1 NULÄGE	4
1.1 Lagstiftning och praxis.....	4
1.2 Bedömning av nuläget	5
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	6
2.1 Målsättning.....	6
2.2 De viktigaste förslagen.....	6
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	7
3.1 Ekonomiska konsekvenser.....	7
3.2 Konsekvenser för myndigheterna	7
3.3 Samhälleliga konsekvenser	8
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	8
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	9
DETALJMOTIVERING	10
1 LAGFÖRSLAG	10
1.1 Lagen om upphävande av lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen	10
1.2 Lagen om ändring av 30 § i hälso- och sjukvårdslagen	11
1.3 Lagen om ändring av 4 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte	11
1.4 Lagen om upphävande av 11 § 4 mom. i lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring.....	11
1.5 Lagen om upphävande av 11 § 4 mom. i lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen	11
1.6 Lagen om upphävande av 34 a § i lagen om grundläggande utbildning.....	11
1.7 Lagen om upphävande av 29 b § i gymnasielagen.....	11
1.8 Lagen om upphävande av 39 a § i lagen om yrkesutbildning	11
1.9 Lagen om ändring av 22 § i lagen om kommunala pensioner.....	11
1.10 Lagen om upphävande av 54 § 2 mom. i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner.....	11
1.11 Lagen om ändring av 53 § i lagen om pension för arbetstagare.....	11
1.12 Lagen om ändring av 50 § i lagen om pension för företagare.....	11
1.13 Lagen om ändring av 51 § i lagen om statens pensioner	11
1.14 Lagen om ändring av 13 § i folkpensionslagen.....	12
1.15 Lagen om ändring av 53 § i lagen om sjömanspensioner	12
1.16 Lagen om ändring av 17 § i socialvårdslagen	12
2 IKRAFTTRÄDANDE	12
LAGFÖRSLAG	13
Lag om upphävande av lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen	13
Lag om ändring av 30 § i hälso- och sjukvårdslagen	13
Lag om ändring av 4 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte	14
Lag om upphävande av 11 § 4 mom. i lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring.....	14
Lag om upphävande av 11 § 4 mom. i lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen.....	15
Lag om upphävande av 34 a § i lagen om grundläggande utbildning.....	15
Lag om upphävande av 29 b § i gymnasielagen.....	16
Lag om upphävande av 39 a § i lagen om yrkesutbildning	16
Lag om ändring av 22 § i lagen om kommunala pensioner.....	17

Lag om upphävande av 54 § 2 mom. i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner	17
Lag om ändring av 53 § i lagen om pension för arbetstagare.....	18
Lag om ändring av 50 § i lagen om pension för företagare.....	18
Lag om ändring av 51 § i lagen om statens pensioner.....	19
Lag om ändring av 13 § i folkpensionslagen.....	19
Lag om ändring av 53 § i lagen om sjömanspensioner	20
Lag om ändring av 17 § i socialvårdslagen	21
BILAGOR.....	22
PARALLELTEXT	22
Lag om ändring av 30 § i hälso- och sjukvårdslagen	22
Lag om ändring av 4 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte	23
Lag om ändring av 22 § i lagen om kommunala pensioner.....	24
Lag om ändring av 53 § i lagen om pension för arbetstagare.....	25
Lag om ändring av 50 § i lagen om pension för företagare.....	26
Lag om ändring av 51 § i lagen om statens pensioner.....	27
Lag om ändring av 13 § i folkpensionslagen.....	28
Lag om ändring av 53 § i lagen om sjömanspensioner	29
Lag om ändring av 17 § i socialvårdslagen	30

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Det lagstadgade klientsamarbetet inom rehabiliteringen inleddes år 1991 när lagen om rehabiliteringssamarbete stiftades. Lagstiftningen reviderades i samband med att rehabiliteringsredogörelsen överlämnades till riksdagen år 2002 och den nya lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003) trädde i kraft 2003. Vid revideringen hade man för avsikt att effektivisera samarbetet och hänvisningen av klienterna till tjänsterna.

Förpliktelserna i lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen består i att effektivisera samarbetet och hänvisningen av klienterna till tjänsterna och främja rehabiliteringsklienternas ställning. Lagens syfte är att hjälpa rehabiliteringsklienterna att få de rehabiliteringstjänster som de behöver och att främja det samarbete som myndigheterna bedriver i situationer där rehabiliteringsklienten är i behov av åtgärder av flera instanser som ordnar rehabilitering. Syftet är också att främja rehabiliteringsklienternas ställning när deras egna rehabiliteringsärenden behandlas.

Samarbetsorganen inom klientsamarbetet består av en i lagen angiven organisation i tre nivåer som omfattar myndigheter och andra sammanslutningar och inrättningar, där den nationella nivån representeras av delegationen för rehabiliteringsärenden, som är underställd social- och hälsovårdsministeriet, den regionala nivån av rehabiliteringssamarbetskommissionerna, som tillsätts av regionförvaltningsverken och den lokala nivån av rehabiliteringssamarbetsgrupperna, som tillsätts av kommunerna.

Enligt lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen ska social- och hälsovårdsmyndigheterna, Arbetskraftsmyndigheterna och undervisningsmyndigheterna samt Folkpensionsanstalten samarbeta med varandra på det lokala och det regionala planet och på riksplanet i samarbetsorgan. Med klientsamarbete avses verksamhet som innefattar avtalande om principerna och tillvägagångssätten

för samarbetet mellan myndigheterna och dem som tillhandahåller service samt framtagande av lösningar som motsvarar rehabiliteringsklienternas rehabiliteringsbehov.

I 2 kap. föreskrivs om lokalt samarbete. Kommunen ska se till att en rehabiliteringssamarbetsgrupp är verksam på behörigt sätt i kommunen. Kommunen tillsätter samarbetsgruppen för fyra år i sänder. Samarbetsgrupperna ska bl.a. utveckla myndigheternas, andra sammanslutningars och inrättningars samarbetsformer, avtala om principerna och tillvägagångssätten för samarbetet mellan myndigheterna och dem som tillhandahåller tjänster, dra försorg om det informationsutbyte som behövs för samarbetet samt behandla andra gemensamma ärenden som gäller ordnandet av rehabilitering. Samarbetsgruppen planerar, främjar och följer även genomförandet av klienternas rehabilitering.

Samarbetsgruppen behandlar också ärenden som gäller klientsamarbetet för enskilda rehabiliteringsklienters vidkommande. För framtagande av lösningar som motsvarar rehabiliteringsbehoven ska grupperna bedöma servicealternativen för rehabiliteringsklienten, planera tjänsterna och utbyta information som hänför sig till detta. Samarbetsgruppen bistår vid behov vid uppgörandet av rehabiliteringsplaner som avses i andra bestämmelser om rehabilitering.

I 3 kap. föreskrivs om regionalt samarbete och om rehabiliteringssamarbetskommissionerna. Regionförvaltningsverket tillsätter för varje sjukvårdsdistrikt en rehabiliteringssamarbetskommission för fyra år i sänder. Rehabiliteringssamarbetskommissionerna ska planera, främja och följa det samarbete enligt lagen som myndigheter samt andra sammanslutningar och inrättningar bedriver, samt behandla principiellt viktiga frågor som gäller klientsamarbetet. Kommissionen ska dessutom främja de lokala samarbetsgruppernas verksamhet och ordna behövlig handledning och utbildning.

I 4 kap. föreskrivs om samarbete på riksplanet. Statsrådet tillsätter för fyra år i sänder en delegation för rehabiliteringsärenden, som

verkar i anslutning till social- och hälsovårdsministeriet. Delegationen ska styra, utveckla och samordna samarbetet mellan myndigheter, sammanslutningar och inrättningar samt verksamheten i de regionala rehabiliteringssamarbetskommissionerna.

Närmare bestämmelser om delegationen för rehabiliteringsärenden har utfärdats genom statsrådets förordning om delegationen för rehabiliteringsärenden (823/2003).

I 29 § i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010) förutsätts att kommunen ansvarar för styrningen och övervakningen av rehabiliteringsservicen och vid behov utser en kontaktperson för patienten. I 30 § i hälso- och sjukvårdslagen föreskrivs dessutom om samarbete inom rehabiliteringen och hänvisning till annan rehabilitering. I 54 § lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005) och i pensionslagarna föreskrivs om samarbete inom rehabiliteringen och hänvisning till annan rehabilitering.

1.2 Bedömning av nuläget

Det nuvarande servicesystemet inom rehabiliteringen är en komplex och sektorsövergripande helhet som omfattar många delsystem. Bestämmelser om rehabiliteringsuppgifterna inom primärvården, den specialiserade sjukvården, social- och undervisningsväsendena, Folkpensionsanstalten, arbets- och näringsförvaltningen samt försäkrings- och arbetspensionsanstalterna finns i respektive sektors egen lagstiftning och de är också delvis överlappande. Rätten till rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringstjänster bestäms på olika sätt inom de olika delsystemen. Servicehelheten för en rehabiliteringsklient kan samtidigt omfatta yrkesinriktad, medicinsk, pedagogisk och social rehabilitering.

Rehabiliteringen har alltid haft som roll att komplettera andra samhälleliga verksamhetsformer. Målen för rehabiliteringen har förändrats och blivit mer mångsidiga, men kärnan i rehabiliteringen dvs. en så bra arbets- och funktionsförmåga som möjligt hos rehabiliteringsklienten är i stort sett densamma som tidigare. Den offentliga hälso- och sjukvården har en avgörande roll när det gäller

hänvisning av klienten till andra instanser som ordnar rehabilitering, såsom socialförsäkringen, Folkpensionsanstalten och Arbetskraftsförvaltningen.

Inom rehabiliteringssystemet har man identifierat flera problemområden som försvårar klientens rehabilitering och samarbetet mellan de yrkesverksamma inom rehabiliteringen, såsom fördröjningar när det gäller hänvisning till rehabilitering eller förflyttning från en instans som ordnar eller tillhandahåller rehabilitering till en annan. Att lösa komplexa problemsituationer kan dra ut på tiden, rehabiliteringen avbrytas och samordningen av servicehelheten misslyckas. De yrkesverksamma upplever att överföringen av klientuppgifter mellan olika instanser inte lyckas. Sätten att tillhandahålla rehabilitering och arbetsmetoderna varierar.

Rehabiliteringssamarbetskommissionernas arbete inom regionerna och rehabiliteringssamarbetsgruppernas verksamhet inom kommunerna har utvärderats 2006 samt av Statens revisionsverk 2009 och 2013. Samarbetsgrupperna fungerar olika väl. Verksamheten inom grupperna har inte varit så verkningsfull som den borde vara enligt lag. I värsta fall finns det ingen klar uppfattning om gruppens verksamhet inom servicesystemet eller så har gruppen trots att den utsetts inte sammanträtt (Statens revisionsverk 2009). När det gäller de lagstadgade uppgifterna har behandlingen av klienternas ärenden och utseendet av en kontaktperson för klienten skötts allra sämst.

Vid servicecentren för Arbetskraft är samarbetet med Arbetskraftsförvaltningen, Folkpensionsanstalten och det kommunala socialarbetet samt samarbetet i anslutning till hälso- och sjukvården för arbetslösa i syfte att samordna multidisciplinär samservice för långtidsarbetslösa intensivare än tidigare. Till denna del är klientsamarbetet inom rehabiliteringen överlappande. En regeringsproposition med förslag till lag om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen har beretts vid Arbets- och näringsministeriet. En del av klientelet inom rehabiliteringssamarbetsgrupperna består av ungdomar med många olika problem och av långtidsarbetslösa. Inom kommunerna finns det

samtidigt flera klientorienterade arbetsgrupper.

De regionala rehabiliteringssamarbetskommissionerna har haft till uppgift att regionalt stödja och ordna utbildning för samarbetsgrupperna.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1 Målsättning

Statsminister Jyrki Katainens regering fattade beslut om det strukturpolitiska programmet för att åtgärda statens finansieringsunderskott och trygga framtida förmåner och tjänster. Regeringen fattade beslut om genomförande av det strukturpolitiska programmet den 29 november 2013. I punkt 3.2 i genomförandeprogrammet finns förslag på minskning av kommunernas uppgifter och skyldigheter. Avskaffande av rehabiliteringssamarbetsgrupperna är en åtgärd enligt det strukturpolitiska programmet genom vilket kommunernas uppgifter och skyldigheter minskas.

Möjligheten att upphäva lagen baserar sig också på den beredning av lagstiftning om modellen med servicecenter för arbetskraft som arbets- och näringsministeriet inledde hösten 2013. När det gäller klientsamarbetet inom rehabiliteringen möjliggörs samordningen av tjänster och samarbetet i fråga om viktiga klientgrupper, bl.a. långtidsarbetslösa, i framtiden i form av sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen och som tillhandahålls av arbets- och näringsbyrån, Folkpensionsanstalten och kommunen.

Verksamhetsmiljön när det gäller dem som ordnar rehabilitering och således också när det gäller rehabiliteringssamarbetet håller på att förändras. Ansvaret att ordna rehabilitering som ingår i de offentliga social- och hälsovårdstjänsterna överförs i framtiden på fem

social- och hälsovårdsområden. Inom social- och hälsovårdsområdena är det möjligt att skapa nya sektorsövergripande samarbetsstrukturer också för dem som ordnar och tillhandahåller rehabilitering.

2.2 De viktigaste förslagen

I denna proposition föreslås det att lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen upphävs. Vid servicecentren för arbetskraft är samarbetet mellan arbetskraftsförvaltningen, Folkpensionsanstalten och socialarbetet intensivare än tidigare, även klientsamarbetet, och till denna del kan rehabiliteringssamarbetsgruppens uppdrag, som skötts inom kommunerna och regionalt, avskaffas. Kommunen ska se till att det klientsamarbete som inte ordnas inom ramen för servicecentren för arbetskraft genomförs på annat sätt.

Det föreslås också att regleringen om delegationen för rehabiliteringsärenden som verkar i anslutning till social- och hälsovårdsministeriet slopas. Det behövs fortfarande samordning på riksnivå. I samband med verkställigheten av den lag som gäller ordnandet av social- och hälsovårdstjänster kommer eventuella nya styrmekanismer som behövs på riksnivå att bedömas. Dessa ska byggas upp så att de är smidiga och stöder de behov som finns i praktiken och så att stödandet av det sektorsövergripande samarbetet och ett tillräckligt rehabiliteringssamarbete tryggas. I det lagutkast som gäller ordnande av social- och hälsovården och som är under beredning bestäms om delegationen för social- och hälsovård, som har till uppgift att främja samarbetet mellan riksomfattande och regionala aktörer. Avsikten är att riksomfattande och regionala aktörer inom social- och hälsovården på ett heltäckande sätt ska vara representerade i delegationen. Samtidigt kan den nationella och regionala samordningen av rehabiliteringen bedömas med tanke på den sektorsövergripande rehabiliteringen och andra aktörer som ordnar och ersätter rehabilitering.

I den övriga lagstiftningen finns det ofta hänvisningar till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen. Det föreslås att dessa stryks såsom onödiga.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Kostnadseffekten av minskningen av kommunernas uppgifter och avskaffandet av rehabiliteringssamarbetsgrupperna och de regionala rehabiliteringssamarbetskommissionerna har beräknats medföra inbesparingar på 3,5 miljoner euro per år. Inbesparingarna uppkommer till största delen i form av en engångsbesparing till följd av minskning av arbetskraftskostnader och inbesparing i personalens tidsanvändning. Kalkylen baserar sig på genomsnittlig verksamhet, antalet mö-

ten och antalet mötesdeltagare, lönekostnader för använd arbetstid, resekostnader och i någon mån på utgifter för ordnande av möten. Spareffekten realiserar på en gång när samarbetsgruppernas och kommissionernas verksamhet upphör och är kalkylmässigt lika stor varje år.

Upphävandet av lagen beräknas minska kommunernas utgifter med 3,5 miljoner euro, men detta inverkar inte på statsandelarna för den kommunala basservicen.

Avskaffandet av delegationen för rehabiliteringsärenden inverkar endast i ringa grad på social- och hälsovårdsministeriets omkostnader i statsbudgeten.

Titel	Antal	Arbets- tim- mar/möte	Antal möten per år	Arbets- timmar totalt	Timlön och bi- kostna- der	Kostnader totalt
Läkare	200	9	12	21600	48,8	1 054 080
Socialhandledare (sekreterare)	200	15	12	36000	19,0	684 000
Socialarbetare	200	9	12	21600	23,6	509 760
Hälsovårdare	200	9	12	21600	19,6	423 360
Fysioterapeut	200	9	12	21600	19,1	412 560
Familjearbetare inom barnskydde	200	9	12	21600	18,3	395 280
Servering vid möten						72000
Totalt	1200	60		144000	148,4	3551040

3.2 Konsekvenser för myndigheterna

Väl fungerande samarbetsstrukturer inom kommunerna och inom regionförvaltningen är fortfarande möjliga trots att den lagstadgade förpliktelsen upphävs. Genom den kommande lagen kommer samarbetsgruppernas klienter att bli klienter inom servicecentren för arbetskraft, där deras ärenden behandlas inom ramen för sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen. Antalet klienter som överförs är inte stort, men om-

fattar den del av klienterna som utgör den största utmaningen med tanke på servicesystemet. Olika former av nätverkssamarbete har införts och numera utnyttjas också videokonferensteknik vid olika organisationers samarbete i klientärenden inom rehabiliteringen.

I den gällande hälso- och sjukvårdslagen finns förpliktelser om samarbete och hänvisning av klienten till andra tjänster, om den offentliga hälso- och sjukvården inte kan eller inte är skyldig att producera dessa tjäns-

ter. I planerna för ordnande av hälso- och sjukvård har flera sjukvårdsdistrikt satt upp som mål att inrätta eller så har de redan inrättat arbetsgrupper för samordning av rehabiliteringen, vilka sannolikt kan ersätta rehabiliteringssamarbetskommissionerna förutsatt att de är tillräckligt omfattande. I framtiden ska man inom social- och hälsovårdsområden se till att dessa arbetsgrupper för samordning är tillräckligt omfattande. Av ovannämnda orsaker kommer även frågan om huruvida samarbetskommissionerna är nödvändiga att ifrågasättas.

3.3 Samhälleliga konsekvenser

Klientgrupper som inte omfattas av lagen som gäller servicecenter för arbetskraft kan bli lidande. Det är dock sannolikt att de samarbetsärenden som gäller barn och unga som fortfarande står utanför arbetslivet kommer att behandlas via andra aktörer och tjänster (undervisnings- och socialväsendet, uppsökande ungdomsarbete). Samarbetet i fråga om övriga grupper (gravt handikappade, pensionärer) rehabiliteringsärenden sker via tjänster inom hälso- och sjukvården (polikliniker för rehabiliteringsundersökningar) och/eller Folkpensionsanstalten. Lokalkännedom och nära samarbete i klientprocesser som gäller rehabiliteringsklienter omedelbart när ett samarbetsbehov uppkommer hindrar att problemen anhopas och främjar snabba lösningar.

4 Beredningen av propositionen

Social- och hälsovårdsministeriet har bedömt vilka konsekvenser lagen om klient-samarbete inom rehabiliteringen har för klienten samt utvecklingsbehoven med hjälp av en elektronisk stickprovskät, som riktade sig till lokala och regionala myndigheters verksamhet. Information om de regionala rehabiliteringssamarbetskommissionernas verksamhet samlades in hos kommissionerna i november 2013 samt om de lokala rehabiliteringssamarbetsgruppernas verksamhet hos kommunerna i januari 2014. I enkätsvaren konstaterades att rehabiliteringssamarbetsgrupperna och kommissionerna inte upplevdes som välfungerande och nödvändiga.

Social- och hälsovårdsministeriet ordnade ett samrådsmöte för dem som ordnar och tillhandahåller rehabilitering samt för organisationers representanter den 25 augusti 2014. I samrådsmötet deltog representanter från 30 organisationer. Man var eniga om att de lokala rehabiliteringssamarbetsgrupperna avskaffas. I gällande lagstiftning finns förpliktelser om klientsamarbete såväl i hälso- och sjukvårdslagen och socialvårdslagen, som håller på att revideras, som i de författningar som gäller Folkpensionsanstaltens, arbetspensionsanstaltens och andra aktörers rehabilitering och den förordning som gäller företagshälsovården, i vilka även skyldigheten att hänvisa till andra tjänster betonas. I svaren framfördes många olika synpunkter för och emot när det gällde frågan om att ha kvar en regional och riksomfattande samordning och styrning i lag. Enligt representanterna för social- och hälsovårdsservice finns det behov av regionalt samarbete och samarbetet antas i framtiden ske inom ramen för lagen om ordnandet av social- och hälsovården. I fråga om den sektorsövergripande eller yrkesinriktade rehabiliteringen ansågs samarbetet däremot inte kunna genomföras på detta sätt. Det behövs fortfarande samordning på riksnivå. Detta var alla eniga om. Förslag på hur sättet att ordna samarbetet kunde utvecklas lades fram, likaså föreslogs rapporteringsskyldighet för alla som ordnar rehabilitering.

Efter samrådet kom det dessutom in begärda utlåtanden av Helsingfors stads samarbetsgrupp, Folkpensionsanstalten, Kuntoutuksen toimialayhdistys ry, Kuntoutussäätiö - Stiftelsen för Rehabilitering, undervisnings- och kulturministeriet, Regionförvaltningsverket i Norra Finland, SOSTE Finlands social och hälsa rf, Suomen Fysioterapeutit - Finlands Fysioterapeuter SF-FF ry, Finlands Kommunförbund rf och Terveyspalvelualan Liitto ry.

Utifrån utlåtandena kan man konstatera att remissinstanserna är så gott som eniga om att samarbetsgrupperna på lokal nivå ska avskaffas. På myndighetsnivå är det organisationens ledning som ansvarar för samarbetet och utvecklandet av det, och samarbetsgruppen har inte mandat att komma överens om samarbetet mellan organisationer, principerna för samarbetet eller samarbetsmetoderna.

När det gäller arbetet på klientnivå ansvarar de sakkunniga som sköter klienten inom klientprocessen för samarbetet, varvid ärendet alltid avgörs av den myndighet som ansvarar för ärendet. Gruppen har inte beslutanderätt.

Folkpensionsanstalten och regionförvaltningsverket i Norra Finland betonar däremot att verksamheten inom samservicegrupperna även behövs i framtiden. I utlåtandena understödde alla utom Kommunförbundet att det regionala och nationella klientsamarbetet inom rehabiliteringen fortsätter i sin nuvarande form. Dock ansågs det finnas behov av att utveckla styrningen och samordningen av dem. Inom social- och hälsovårdsområdena och i samband med verkställigheten av lagen om ordnandet av social- och hälsovården ska eventuella nya styrmekanismer som behövs på riksnivå byggas upp så att de är smidiga och stöder de behov som finns i praktiken och så att det sektorsövergripande samarbetet och ett tillräckligt rehabiliteringssamarbete tryggas.

Den riksomfattande delegationen för rehabiliteringsärenden har behandlat lagändringen på möten i mars och juni våren 2014 samt i september 2014.

Propositionen har behandlats i Delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning i oktober 2014.

5 Samband med andra propositioner

En regeringsproposition med förslag till lag om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen har beretts vid arbets- och näringsministeriet. I lagförslaget

bestäms om samarbetsförpliktelse för social- och hälsovården, arbetsförvaltningen och Folkpensionsanstalten. Propositionen behandlas i riksdagen i oktober 2014 och lagen avses träda i kraft vid ingången av 2015 samtidigt som det här förslaget.

I denna proposition föreslås det att 17 § i socialvårdslagen (710/1982) ändras så att hänvisningen till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen stryks i bestämmelsen. Ändringarna hinner i praktiken vara i kraft endast några månader. I regeringens proposition med förslag till socialvårdslag och vissa lagar som har samband med den (RP 164/2014 rd) föreslås det att den gällande socialvårdslagen upphävs och ersätts med en ny socialvårdslag som träder i kraft vid ingången av april 2015.

Riksdagen behandlar för närvarande regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av arbetspensionslagarna och av vissa lagar som har samband med dem (RP 120/2014 rd), i vilken det föreslås att 22 § i lagen om kommunala pensioner ändras. I propositionen i fråga föreslås också att 13 § 1 mom. i folkpensionslagen ändras, men den ändringen inverkar inte på denna proposition, eftersom endast 13 § 2 mom. i folkpensionslagen föreslås bli ändrad i denna proposition.

I den lag om ändring av 4 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte som ingår i denna proposition hänvisas det till den nu gällande socialvårdslagen.

Propositionen hänför sig till genomförandet av det strukturpolitiska programmet och avses bli behandlad i samband med budgetpropositionen för 2015.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om upphävande av lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen

1 §. Syftet med lagen är att upphäva lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen. Upphävandet av lagen har samband med regeringens proposition med förslag till lag om sektorsövergripande samservice som främjar sysselsättningen, som har beretts vid arbets- och näringsministeriet. Vid servicecentren för arbetskraft är samarbetet mellan arbetskraftsförvaltningen och socialarbetet intensivare än tidigare, även klientsamarbetet, och till denna del kan rehabiliteringssamarbetsgruppens uppdrag, som skötts inom kommunerna och regionalt, avskaffas. Kommunen ska se till att det klientsamarbete som inte ordnas inom ramen för servicecentren för arbetskraft genomförs på annat sätt.

Ett problem när det gällt att få rehabilitering har varit att människorna inte hänvisats till rehabilitering. Klienterna kommer till kommunernas samarbetsgrupper för sent och lösningarna på problemsituationerna drar ut på tiden. I vissa kommuner uppfattas gruppens verksamhet som ett ställe där man utreder möjligheterna till pension. Samordningen av tjänsterna och rehabiliteringsklientens servicehelhet lyckas inte alltid, eftersom grupperna inte känner till servicesystemet i sin helhet eller verksamheten eller ansvaret hos enskilda aktörer som ordnar rehabilitering eller tillhandahåller tjänster. Problem finns också ofta vid överföring av klientuppgifter från en instans till en annan.

Rehabiliteringssamarbetsgrupperna har sammanträtt i varierande utsträckning. En del av samarbetsgrupperna har inte sammanträtt regelbundet. I en del kommuner har inga grupper tillsatts över huvud taget eller grupperna har inte konstituerat sig efter att de tillsattes i början av 2013. Det lokala rehabiliteringssamarbetet och servicenätets verk-

samhet har påverkats av såväl kommunsammanslagningar som de förändringar inom de ekonomiska regionerna som hör samman med kommun- och servicestrukturreformen, vilket har påverkat gruppernas sammansättning och gruppernas konstitution.

Kommunerna betraktar inte samarbetsgrupperna som en viktig resurs, och möjligheterna med dem utnyttjas inte för närvarande fullt ut. Verksamheten anses delvis överlappande med den samservice som tillhandhålls av servicecentren för arbetskraft. Kommunerna kan också ha andra samarbetsgrupper t.ex. inom servicen för barn och unga. I stora kommuner har 15–20 klientärenden per år behandlats, i mindre kommuner i genomsnitt 3–4 klientärenden.

Avsikten är att det regionala samarbetet i framtiden genomförs inom ramen för de nya strukturer som avses i den lag som gäller ordnandet av social- och hälsovården och som är under beredning. I den gällande lagen har rehabiliteringssamarbetskommissionerna till uppgift att stödja och styra de lokala samarbetsgruppernas verksamhet. Denna uppgift för de regionala aktörerna slopas, när förpliktelsen som gäller kommunernas lagstadgade samarbetsgrupper upphävs. Dessutom kommer områdena enligt lagen om ordnandet av social- och hälsovården att avvika från de nuvarande kommissionernas och regionförvaltningsverkens verksamhetsområden.

Samordningen av rehabiliteringen på riksnivå ska vara tillräckligt omfattande och representera den sektorsövergripande rehabiliteringens olika delområden. Främjandet av samarbetet inom rehabiliteringen ska fortfarande fram till oktober 2015 ske via delegationen för rehabiliteringsärenden, men genomförandet av det ska utvärderas 2015–2016 i samband med verkställigheten av lagen om ordnandet av social- och hälsovården tillsammans med dem som ansvarar för rehabiliteringen.

2 §. Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2015.

Delegationen för rehabiliteringsärenden har tillsatts den 2 oktober 2011 för en mandattid på fyra år som går ut den 1 oktober 2015. Enligt den föreslagna bestämmelsen är dock 4 kap. som gäller delegationen för rehabiliteringsärenden i kraft till den 1 oktober 2015 då mandattiden för den nuvarande delegationen går ut. På motsvarande sätt är statsrådets förordning om delegationen för rehabiliteringsärenden (823/2003) i kraft till den 1 oktober 2015.

1.2 Lagen om ändring av 30 § i hälso- och sjukvårdslagen

30 §. *Samarbete och hänvisning till annan rehabilitering.* Det föreslås att hänvisningen till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen stryks i bestämmelsen.

1.3 Lagen om ändring av 4 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte

4 §. Det föreslås att hänvisningen till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen stryks i bestämmelsen.

1.4 Lagen om upphävande av 11 § 4 mom. i lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring

Det föreslås att lagens 11 § 4 mom., som innehåller en hänvisning till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen, upphävs.

1.5 Lagen om upphävande av 11 § 4 mom. i lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen

Det föreslås att lagens 11 § 4 mom., som innehåller en hänvisning till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen, upphävs.

1.6 Lagen om upphävande av 34 a § i lagen om grundläggande utbildning

Det föreslås att lagens 34 a §, som innehåller en hänvisning till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen, upphävs.

1.7 Lagen om upphävande av 29 b § i gymnasielagen

Det föreslås att lagens 29 b §, som innehåller en hänvisning till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen, upphävs.

1.8 Lagen om upphävande av 39 a § i lagen om yrkesutbildning

Det föreslås att lagens 39 a §, som innehåller en hänvisning till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen, upphävs.

1.9 Lagen om ändring av 22 § i lagen om kommunala pensioner

22 §. *Säkerställande av rehabiliteringsmöjligheterna.* Det föreslås att hänvisningen till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen stryks i bestämmelsen.

1.10 Lagen om upphävande av 54 § 2 mom. i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner

Det föreslås att lagens 54 § 2 mom., som innehåller en hänvisning till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen, upphävs.

1.11 Lagen om ändring av 53 § i lagen om pension för arbetstagare

53 §. *Hänvisning till rehabilitering.* Det föreslås att hänvisningen till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen stryks i bestämmelsen.

1.12 Lagen om ändring av 50 § i lagen om pension för företagare

50 §. Det föreslås att hänvisningen till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen stryks i bestämmelsen.

1.13 Lagen om ändring av 51 § i lagen om statens pensioner

51 §. *Hänvisning till rehabilitering.* Det föreslås att hänvisningen till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen stryks i bestämmelsen.

samarbete inom rehabiliteringen stryks i bestämmelsen.

1.14 Lagen om ändring av 13 § i folkpensionslagen

13 §. Säkerställande av rehabilitering. Det föreslås att hänvisningen till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen stryks i bestämmelsen.

1.15 Lagen om ändring av 53 § i lagen om sjömanspensioner

53 §. Information och hänvisning till rehabilitering. Det föreslås att hänvisningen till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen stryks i bestämmelsen.

1.16 Lagen om ändring av 17 § i socialvårdslagen

17 §. Det föreslås att hänvisningen till lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen stryks i bestämmelsen.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2015.

Det föreslås att lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen upphävs den 1 januari 2015. Lagens 4 kap. föreslås dock vara i kraft till den 1 oktober 2015.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om upphävande av lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs lagen om klient-
samarbete inom rehabiliteringen (497/2003).

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.
Lagens 4 kap. förblir dock i kraft till den 1
oktober 2015.

2.

Lag

om ändring av 30 § i hälso- och sjukvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010) 30 § 2 mom. som följer:

30 §
*Samarbete och hänvisning till annan rehabi-
litering*

Samordningen av tjänsterna med andra re-
habiliteringsgivare fastställs i patientens in-
dividuela rehabiliteringsplan.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.**Lag****om ändring av 4 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001) 4 § 3 mom., sådant det lyder i lag 397/2012, som följer:

4 §

Utöver vad som i denna lag bestäms om utarbetandet av en aktiveringsplan och anordnandet av arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte ska lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (812/2000), so-

cialvårdslagen (710/1982) och lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice också tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.**Lag****om upphävande av 11 § 4 mom. i lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs i lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991) 11 § 4 mom., sådant det lyder i lag 506/2003.

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

5**Lag****om upphävande av 11 § 4 mom. i lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs i lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen (626/1991) 11 § 4 mom., sådant det lyder i lag 507/2003.

2 §
Denna lag träder i kraft den 20 .

6.**Lag****om upphävande av 34 a § i lagen om grundläggande utbildning**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs i lagen om grundläggande utbildning (628/1998) 34 a §, sådan den lyder i lag 508/2003.

2 §
Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om upphävande av 29 b § i gymnasielagen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

Genom denna lag upphävs i gymnasielagen (629/1998) 29 b §, sådan den lyder i lag 509/2003. ^{1 §} Denna lag träder i kraft den 20 . ^{2 §}

8.

Lag

om upphävande av 39 a § i lagen om yrkesutbildning

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

Genom denna lag upphävs i lagen om yrkesutbildning (630/1998) 39 a §, sådan den lyder i lag 510/2003. ^{1 §} Denna lag träder i kraft den 20 . ^{2 §}

9.

Lag**om ändring av 22 § i lagen om kommunala pensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om kommunala pensioner (549/2003) 22 §, sådan den lyder i lag 1293/2006,
som följer:

22 §

Säkerställande av rehabiliteringsmöjligheterna

Innan den kommunala pensionsanstalten fattar beslut om en invalidpension ska den vid behov se till att sökandens möjligheter till rehabilitering har klarlagts. Avslås en an-

sökan om pension eller arbetspensionsrehabilitering, ska pensionsanstalten se till att sökanden ges information om rehabiliteringsmöjligheterna och att sökanden, i samarbete med dem som tillhandahåller tjänster, hänvisas till rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

_____ Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag**om upphävande av 54 § 2 mom. i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 54 § 2 mom. i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005).

2 §

_____ Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag**om ändring av 53 § i lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 53 § som följer:

53 §

Hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, ska pensionsanstalten se till att arbetstagaren ges informa-

tion om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov, i samarbete med dem som tillhandahåller sådana tjänster.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag**om ändring av 50 § i lagen om pension för företagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pension för företagare (1272/2006) 50 § som följer:

50 §

Information och hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, ska pensionsanstalten se till att företagaren ges information

om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov, i samarbete med dem som tillhandahåller sådana tjänster.

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag**om ändring av 51 § i lagen om statens pensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om statens pensioner (1295/2006) 51 §, sådan den lyder i lag 468/2010, som följer:

51 §

Hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, ska den kommunala pensionsanstalten i samarbete med

dem som tillhandahåller rehabiliteringstjänster se till att arbetstagaren ges information om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

_____ Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag**om ändring av 13 § i folkpensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkpensionslagen (568/2007) 13 § 2 mom. som följer:

13 §

Säkerställande av rehabilitering

Om en pensionsansökan avslås ska Folkpensionsanstalten tillsammans med dem som tillhandahåller rehabilitering och andra tjäns-

ter se till att sökanden informeras om rehabiliteringsmöjligheterna och hänvisas till rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

_____ Denna lag träder i kraft den 20 .

15.**Lag****om ändring av 53 § i lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 53 § som följer:

53 §

Information och hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, ska pensionskassan i samarbete med dem som tillhandahåller rehabiliteringsservice se till att arbets-

tagaren ges information om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag**om ändring av 17 § i socialvårdslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i socialvårdslagen (710/1982) 17 § 3 mom., sådant det lyder i lag 500/2003, som följer:

17 §

Om en klient inom socialvården behöver sådan rehabilitering som enligt vad som bestäms inte hör till socialvårdens uppgifter eller som det inte är ändamålsenligt att ordna som socialservice, ska socialvården se till att klienten ges information om övriga rehabili-

teringsmöjligheter och efter behov, i samarbete med dem som ordnar rehabilitering, hänvisas till hälso- och sjukvårds-, arbeidskrafts- eller undervisningsmyndigheterna, till Folkpensionsanstalten eller till någon annan som tillhandahåller tjänster.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 23 oktober 2014

Statsministerns ställföreträdare, finansminister

ANTTI RINNE

Omsorgsminister *Susanna Huovinen*

*Bilagor
Parallelltext*

2.

Lag

om ändring av 30 § i hälso- och sjukvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010) 30 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

30 §

30 §

Samarbete och hänvisning till annan rehabilitering

Samarbete och hänvisning till annan rehabilitering

Samordningen av tjänsterna med andra rehabiliteringsgivare fastställs i patientens individuella rehabiliteringsplan. I lagen om klient-samarbete inom rehabiliteringen (497/2003) finns bestämmelser om de olika förvaltningsområdenas samarbete, principerna för klienternas ställning och samarbetsförfaranden.

Samordningen av tjänsterna med andra rehabiliteringsgivare fastställs i patientens individuella rehabiliteringsplan.

Denna lag träder i kraft den 20

3.

Lag**om ändring av 4 § i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001) 4 § 3 mom., sådant det
lyder i lag 397/2012, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Utöver vad som i denna lag bestäms om utarbetandet av aktiveringsplan och anordnandet av arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte ska lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (812/2000), socialvårdslagen (710/1982), lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice *och lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003)* också tillämpas.

Föreslagen lydelse

4 §

Utöver vad som i denna lag bestäms om utarbetandet av en aktiveringsplan och anordnandet av arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte ska lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (812/2000), socialvårdslagen (710/1982) och lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice också tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag**om ändring av 22 § i lagen om kommunala pensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om kommunala pensioner (549/2003) 22 §, sådan den lyder i lag 1293/2006,
som följer:

Gällande lydelse

22 §

Säkerställande av rehabiliteringsmöjligheterna

Innan den kommunala pensionsanstalten fattar beslut om en invalidpension skall den vid behov se till att sökandens möjligheter till rehabilitering har klarlagts. Avslås en ansökan om pension eller arbetspensionsrehabilitering, skall pensionsanstalten se till att sökanden ges information om rehabiliteringsmöjligheterna och att sökanden hänvisas, i samarbete med de instanser som tillhandahåller tjänster, till rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov. *Pensionsanstalten skall vidare iaktta lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003).*

Föreslagen lydelse

22 §

Säkerställande av rehabiliteringsmöjligheterna

Innan den kommunala pensionsanstalten fattar beslut om en invalidpension ska den vid behov se till att sökandens möjligheter till rehabilitering har klarlagts. Avslås en ansökan om pension eller arbetspensionsrehabilitering, ska pensionsanstalten se till att sökanden ges information om rehabiliteringsmöjligheterna och att sökanden, i samarbete med dem som tillhandahåller tjänster, hänvisas till rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag**om ändring av 53 § i lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 53 § som följer:

Gällande lydelse

53 §

Hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, skall pensionsanstalten se till att arbetstagaren ges information om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov, i samarbete med de instanser som tillhandahåller sådana tjänster. *Pensionsanstalten skall dessutom iakttä lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003).*

Föreslagen lydelse

53 §

Hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, ska pensionsanstalten se till att arbetstagaren ges information om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov, i samarbete med dem som tillhandahåller sådana tjänster.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag**om ändring av 50 § i lagen om pension för företagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pension för företagare (1272/2006) 50 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

50 §

50 §

Information och hänvisning till rehabilitering

Information och hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, skall pensionsanstalten se till att företagaren ges information om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov, i samarbete med dem som tillhandahåller sådana tjänster. *Pensionsanstalten skall dessutom iakttä lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003).*

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, ska pensionsanstalten se till att företagaren ges information om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov, i samarbete med dem som tillhandahåller sådana tjänster.

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag**om ändring av 51 § i lagen om statens pensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om statens pensioner (1295/2006) 51 §, sådan den lyder i lag 468/2010, som följer:

Gällande lydelse

51 §

Hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, ska den kommunala pensionsanstalten i samarbete med dem som tillhandahåller rehabiliteringstjänster se till att arbetstagaren ges information om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov. *Den kommunala pensionsanstalten ska dessutom iakttä lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003).*

Föreslagen lydelse

51 §

Hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, ska den kommunala pensionsanstalten i samarbete med dem som tillhandahåller rehabiliteringstjänster se till att arbetstagaren ges information om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag**om ändring av 13 § i folkpensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkpensionslagen (568/2007) 13 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

13 §

Säkerställande av rehabilitering

Om en pensionsansökan avslås skall Folkpensionsanstalten tillsammans med dem som tillhandahåller rehabilitering och andra tjänster se till att sökanden informeras om rehabiliteringsmöjligheterna och hänvisas till rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov. Dessutom skall lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003) iakttas.

Föreslagen lydelse

13 §

Säkerställande av rehabilitering

Om en pensionsansökan avslås ska Folkpensionsanstalten tillsammans med dem som tillhandahåller rehabilitering och andra tjänster se till att sökanden informeras om rehabiliteringsmöjligheterna och hänvisas till rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag**om ändring av 53 § i lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 53 § som följer:

Gällande lydelse

53 §

Information och hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, skall pensionskassan i samarbete med dem som tillhandahåller rehabiliteringsservice se till att arbetstagaren ges information om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov. Pensionskassan skall dessutom iakttä lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003).

Föreslagen lydelse

53 §

Information och hänvisning till rehabilitering

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, ska pensionskassan i samarbete med dem som tillhandahåller rehabiliteringsservice se till att arbetstagaren ges information om andra rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas till annan rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

Denna lag träder i kraft den 20

16.

Lag**om ändring av 17 § i socialvårdslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i socialvårdslagen (710/1982) 17 § 3 mom., sådant det lyder i lag 500/2003, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

17 §

17 §

Om en klient inom socialvården behöver sådan rehabilitering som inte enligt vad som bestäms ankommer på socialvården eller som det inte är ändamålsenligt att ordna som socialservice, skall socialvården se till att klienten ges information om övriga rehabiliteringsmöjligheter och efter behov hänvisas, i samarbete med de instanser som ordnar rehabilitering, till hälso- och sjukvårds-, arbetskrafts- eller undervisningsmyndigheterna, till Folkpensionsanstalten eller till någon annan som tillhandahåller tjänster. *Dessutom skall lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003) iakttas. (13.6.2003/500)*

Om en klient inom socialvården behöver sådan rehabilitering som enligt vad som bestäms inte hör till socialvårdens uppgifter eller som det inte är ändamålsenligt att ordna som socialservice, ska socialvården se till att klienten ges information om övriga rehabiliteringsmöjligheter och efter behov, i samarbete med dem som ordnar rehabilitering, hänvisas till hälso- och sjukvårds-, arbetskrafts- eller undervisningsmyndigheterna, till Folkpensionsanstalten eller till någon annan som tillhandahåller tjänster.

Denna lag träder i kraft den 20 .